

31. Fra Bestyrelsen for „Dansk Bryggeriforening“ om, at den ved Lov om en Olfat m. m. af 1ste April 1891 hjemlede Olfatforhøjelse fra 7 Kr. til 10 Kr. for Tønden ikke maa træde i Kraft. (Indbragt den 16de November 1895 af Folketingsmanden for Kjøbenhavns 7de Valgfreds, C. Hage).

Under Henvisning til Indholdet af det i samme Anledning i sidste Rigsdagssamling fra Bestyrelsen indgivne Andragende, hvorom Udvalget ingen Indstilling gjorde med den Motivering, at Sagen maatte finde sin Afgørelse ved en almindelig Toldrevision (Tillæg B. for 1894—95 Sp. 1223—26), samt til den i samme Rigsdagsamling vedtagne Forlængelse indtil den 1ste April 1896 af Olfatlovens „midlertidige Bestemmelser“, som fik Hs. Maj. Kongens Stadfæstelse den 30te Marts 1895, andrager Bestyrelsen for „Dansk Bryggeriforening“ om, at Regering og Rigsdag ville foretage de fornødne Skridt til at fjerne den for mange Bryggerier store Fare, der ifølge indbundne Erfaringer maa antages at klæbe ved Gennemførelsen af den i Olfatloven af 1891 fastsatte 10 Kroners Olfat. I den ved Loven af 30te Marts 1895 givne 6 Maaneders Udsættelse ligger formentlig et Løfte om en tilfredsstillende Løsning af dette for Bryggerierne meget betydningsfulde Spørgsmaal, og der skønnes ikke at være foregaaet nogen som helst Forandring til det bedre i de Forhold, som i sidste Rigsdagsamling foranledigede Bestyrelsens Andragende.

Udvalget gør ingen Indstilling.

32. Fra 125 Fiskere fra Kysten af Aalbækbugten om Anlæg af en Fiskerihavn ved Slagen. (Indbragt den 16de November 1895 af Folketingsmanden for Hjørring Amts 1ste Valgfreds, H. Madsen.)

Fra Kysten af Aalbækbugten er der i umindelige Tider drevet et ofte ikke ubetydeligt Fiskeri, der har haft til Følge, at der paa nogle Steder af den har samlet en Del Fiskere, der udelukkende leve af Fiskeri, medens samtidig en langt større Del af den der boende Befolkning ved Siden af Fiskeriet driver lidt Landbrug, idet dog Fiskeriet er deres væsentligste Erhverv. Efterhaanden som det søgaaende Fiskeri har udviklet sig, og Fiskekutterne med deres Snurrebaad, draagne ved Dampkraft, opfange navnlig de store og gode Fiske, der opholde sig længere ude i Søen og rundt omkring Slagen, men for øvrigt heller ikke forjmaa at drive deres Fangst inde paa det grundede Vand imod den vestlige Side af Aalbækbugten, ere Andragerne imidlertid blevne uheldig stillede, idet det ikke længere er Tilfældet som tidligere, at Storm og Højvande om Efteraaret kan drive en Mængde Fiske fra det dybere Vand ind i Aalbækbugten, saa at de kunne gøres til Genstand for Fangst i Vinterens Løb. De ere nu henviste til at fiske smaa Rødspætter, der dels ere lidt værd, dels som Undermaalsfiske ikke maa sælges. Derved ere de allerede daarligt stillede, og værre bliver det for dem, hvis de i det forelagte Fiskerilovforslag indeholdte mange Fredningsbestemmelser, der især ville gaa ud over dem, blive vedtagne.

Under disse mørke Udsigter giver Muligheden af et Havneanlæg ved Slagen noget Haab for dem, idet de da ville kunne drive Kullerfiskeri med betydelig forøget Udbytte. Kullerfiskeriet er hidtil paa denne Kyst væsentlig blevet drevet med Kroge, og Aqn til disse findes i rigelig Mængde mellem Aalbæk og Strandby. Det drives med størst Udbytte i Vinien Hirtsholmene—Slagen, især nærmest Slagen, men da Fiskepladsen ligger 2 à 3 Mil fra Hjemstedet, er det nu næsten umuligt at komme derud, ligesom det under indtræffende Stormvejr er forbundet med Fare at lande. Var der derimod en Havn paa Syd siden af Slagen, vilde dette Fiskeri i høj Grad lettes og den nævnte Fare saa godt som helt forsvinde. — Ogsaa Fiskeri af Østers vilde saa rimeligvis atter lønne sig, idet der fra en Havn ved Slagen kun vilde være $\frac{3}{4}$ Mil til den bedste Del af Østersbanterne. — For Rødspættefiskeriet vilde et saadant Havneanlæg ved Slagen ligeledes være til stor Hjælp, idet da Baade med Damp kunde anvendes til at bringe Fangsten ind til Havnen i levende Stand, hvorved den vilde saa dobbelt Værdi.